

JUDASEVANGELIET HAR IKKE NOGET AT BIDRAGE MED TIL FORSTÅElsen AF, HVEM JESUS FRA NAZARET VAR – HÆVDER ISRAELSMISSIONENS FORMAND

Judasevangeliet og Kejsere ns nye klæder

Af Kai Kjær-Hansen

Bedømt ud fra de fire evangelier i Det Nye Testamente – de kanoniske evangelier – er Judasevangeliet, der netop er udgivet på koptisk og engelsk, forstået i sin helhed et falsk evangelium. Det samme kan hævdes om det i mange kredse populære Thomasevangelium.

At et skrift bærer – eller får – betegnelsen "evangelium", er ikke garanti for noget som helst. Fra tiden op til år 600 e.Kr. kendes til eksistensen af omkring 30 skrifter, som hver især gør krav på at være et evangelium.

At hævde at noget er falsk er ikke ensbetydende med at sige, at det er irrelevant. Måske snarere tværtimod. Akademisk er ethvert nyt fund af interesse.

Judasevangeliet giver måske forøget indsigt i, hvordan kristendommen i en eller anden gnostisk klædedragt udviklede sig i det 2. årh. Det synes imidlertid at have meget lidt at gøre med Jesus fra Nazaret og det, han stod for.

Men betragter man Judasevangeliet i sin helhed, burde der ikke være to meninger om, at det er af en anden ånd end de kanoniske evangelier. Og at der må vælges mellem den Jesus, de kanoniske

evangelier præsenterer, og den Jesus, Judasevangeliet tilbyder.

Judasevangeliets gud er ikke identisk med Israels Gud – Jesu Kristi far.

Jesus er "afklædt" den jødiske klædedragt, som han er iført i de kanoniske evangelier.

Israels Gud er ifølge de kanoniske skrifter skabersens Gud; ifølge Judasevangeliet er den skabte verden en misforståelse. Det gælder om at komme

ud af det fængsel, som sjælen eller ånden er indespærret i, nemlig legemet. Det sker ved at komme i besiddelse af den rette erkendelse (gnosis) af ens egen guddommelige oprindelse.

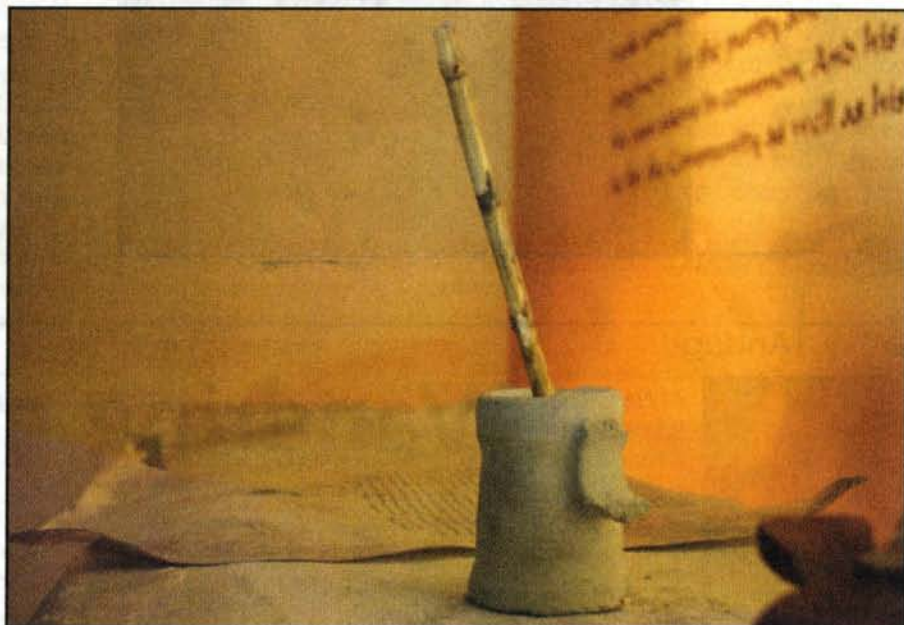
I de kanoniske evangelier er frelse eftergivelse af synd og skyld, en eftergivelse som bringes i stand ved Jesu stedfortrædende gerning.

Alt sammen noget, der er fraværende i Judasevangeliet.

Det nye billede af Judas Iskariot i Judasevangeliet er, at han spiller en positiv rolle i forbindelse med Jesu død. Han vil overgå alle de andre apostle. "For", som Jesus siger til ham, "du vil ofre den mand, som jeg er iklædt."

Meningen er, at Jesus er fængslet i sin egen krop; ved Judas' hjælp kommer han ud af sit fængsel. Det sker ved, at Judas overgiver ham til døden.

Altså, Jesu lidelse og død for menneskers synd spiller ingen rolle. Frelse har heller intet med



Indtil andet er bevist, må man gå ud fra, at Judasevangeliet er "ægte". Kulstof 14-metoden viser, at det er skrevet på gammelt papyrus; men falsknere har undertiden brugt autentiske skrivematerialer og gammelt blæk og så selv skrevet teksten.

kødets opstandelse at gøre. Judasevangeliet kender ikke til noget, der hedder frelseshistorie.

Judas i medierne

En vis form for rehabilitering af Judas kom i sin tid også til udtryk i musicalen Jesus Christ Superstar, som er blevet kaldt "Evangeliet ifølge Judas". Her står Judas' kamp med at forstå Jesus i centrum. Når det kommer til stykket, er Jesus i denne musical lige så desillusioneret, som Judas er det.

Publiceringen af Judasevangeliet er foregået under stor medieomtale op til påsken her i 2006. I 2003 fik vi Da Vinci Mysteriet. I 2004 – og uden sammenligning – kom Mel Gibsons film The Passion of the Christ.

Alt sammen noget, der skulle gøre det lettere at tale om Jesus fra Nazaret og præsentere ham

i den klædedragt, som han har i Det Nye Testamente.

Med den enorme medieomtale, Judasevangeliet har fået, og den begejstring, der er lagt for dagen i forbindelsen med publiceringen, bliver man en smule skuffet, når man sidder med det i hånden på engelsk. Indtil videre går jeg ud fra, at det er den "ægte" vare, der er publiceret, og ikke falskneri. Men jeg kan ikke lade være med at tænke på "Kejsere ns nye klæder", H.C. Andersens eventyr.

Han – kejsere n – havde intet tøj på. Det så og sagde den lille dreng.

Judasevangeliets Jesus er iklædt en gnostisk klædedragt. Som andre gnostiske skrifter indeholder det intet evangelium, når sagen bedømmes ud fra de kanoniske evangelier.

Kvindelige soldater udgør 70 procent af de konverteringer, der finder sted inden for det israelske militær.



Ikke-jøder bliver jøder

Af Kai Kjær-Hansen

Israel står folk i kø for at få tilladelse til at konvertere til jødedommen. Hvis man da skal tro, hvad der siges i Jerusalem Post (22/6, 2004). På det tidspunkt, hævdes det, var der "omkring 60.000 mennesker, som var interesserede i konversion, der af mange forskellige grunde ikke har fået kontakt med de relevante myndigheder."

Dette drejer sig om nye immigranter, der er kommet til Israel i kraft af loven om tilbagevenden, men som ikke er halakiske jøder, dvs. ikke er jøder ifølge ortodoks, rabbinsk definition. Til trods for at de har studeret jødedommen for at kunne konvertere, bliver der ofte lagt hindringer i vejen for deres konvertering, eller man forhæler udstedelsen af konverteringscertifikaterne.

Hindringerne kommer overvejende fra ortodoks side, hvor man er bange for at gøre det for let at konvertere. Desuden består der en konflikt mellem konvertering på det halakiske plan, hvor en ikke-jøde bliver jøde, og konvertering på det civile plan, hvor en sådan konvertit får sociale rettigheder og statsborgerskab i Israel.

Konvertering støttes af staten

Hvad enten der er let eller ej, så finder konverteringer sted i Israel i dag. Fra regeringens side opmuntrer man konverteringer af immigranter; man laver pr-kampanjer og giver økonomisk støtte

for at øge antallet af konvertitter. Alt sammen meget naturligt i en jødisk stat.

Den israelske regering og Jewish Agency "kanaliserede i 2005 ca. 50 mil. israelske shekel (= 70 mil. kroner) til forskellige konverteringsprojekter," hævdes det i Haaretz (10/1, 2006) med den tilføjelse, at den daværende premierminister Ariel Sharon mente, at det var i nationens interesse at konvertere så mange som muligt.

Antallet af konverteringer

I denne forbindelse er det af interesse at få et overblik over, hvor mange konverteringer der er tale om i Israel i de senere år.

The Jewish Life International Center (Itim), der præsenterer sig selv som "en uafhængig, non-profit organisation, der arbejder for at gøre jødisk liv tilgængeligt for alle," oplyser på sin hjemmeside, at der er omkring "300.000 israelske statsborgere i Israel i dag, som ikke er jøder og heller ikke tilhører andre religioner." I de senere år har ca. 4.000 mennesker årligt konverteret hos de offentlige myndigheder, hævdes det.

Præcise tal for de første tre fjerdedele af 2005 blev fremlagt d. 9. okt. 2005 for den israelske regering. Det blev oplyst, "at 5.546 personer i de første ni måneder af 2005 havde modtaget konverteringscertifikater; dette skal sammenlignes med blot 3.599 i hele 2004" (The Jewish Week, New York, 28/10, 2005).

Ifølge oplysninger fra Itim blev omkring 800 immigranter konverteret ved rabbinske domstole i 2005, sammenlignet med 923

i 2003 og 852 i 2002 (Haaretz, 10/1, 2006).

Hertil skal lægges konverteringer, der finder sted i militæret.

Omvendelseskurser i militæret

Ved at afholde specielle kurser og programmer arbejder det israelske militær aktivt på at konvertere soldater, der ikke er jøder, mens disse gør militærtjeneste. I de sidste tre år har de omvendt 1.100 mandlige og kvindelige soldater på deres fire måneders kurser. Dette oplyses af den officer, der har det overordnede ansvar for

uddannelsen i hæren i et interview i Kol Ha-Ir, Jerusalem (30/9 2004). Målgruppen er især kvindelige soldater i kategorien, hvor faderen er jøde, men moderen ikke. I de første ni måneder af 2004 var 859 kvinder og 255 mænd konverteret.

Major General Elazar Stern, chef for militærets mandskabsafdeling, udtaler til Haaretz (23/11, 2005), at der for tiden er omkring 5.000 ikke-jødiske soldater i militæret, og at han er overbevist om, at 20% af immigrantsoldaterne vil konvertere hvert år. Stern beskrives som "faderen" til konverteringsprojektet for immigrant-soldaterne. Motivationen til dette projekt fik han, da han hørte, at en uddannelsesofficer havde bestilt "600 Nye Testamenter til ikke-jødiske soldater, der ønskede at aflægge troskabseden på dem ved deres dimissionsceremoni i stedet for den hebraiske Bibel."

Lægger man konverteringer i den civile sektor sammen med dem, der foretages inden for militærets rammer, samt med dem ved de rabbinske domstole, når man op på et samlet årligt gennemsnit på

mindst 6.000-7.000.

De messianske jøder i Israel

Den messianske bevægelse i Israel anslås af nogle af dens ledere til at tælle 10.000 i dag.

Jeg tager forbehold over for det tal, som måske er noget overdrevet. Under alle omstændigheder er også ikke-jødiske medlemmer af disse menigheder talt med. Væksten i disse menigheder kommer for en stor dels vedkommende fra de samme 300.000, der af Itim betegnes som "mennesker, der hverken er jøder eller medlemmer af andre religioner".

Når det i debatten hævdes, at fx russiske immigranter, der kommer til tro på Jesus og bliver medlemmer af en messiansk menighed, udgør en trussel mod jødisk eksistens, må det tages med et gran salt.

Antallet af ikke-jøder i Israel, der årligt konverterer til jødedommen, synes at svare til og måske overstige det samlede antal messianske jøder i Israel i dag.

Dansk kristen: omvendt to gange til jødedommen

Også i Danmark finder konverteringer til jødedommen sted. Sjældent, men det sker. Således med Lene Rachel Andersen, som giver "en personlig beretning" – eller sit vidnesbyrd – i Magbit-nyt (april 2006).

Det er en sympatisk beretning om en teologistuderende, som under læsning af Det Nye Testamente bl.a. får problemer med Paulus og med, at "Jesus skulle være Gud selv". Hun søger afklaring hos rabbiner Bent Lexner – uden at have konversion til jødedommen for øje – og Lexner sender hende videre til en præst i Folkekirken. Men når hun fortæller præsten, at hendes kristne tro er smuld-

ret, og at "alt det der med Jesus og Helligånden og Treenigheden" ikke længere gav nogen mening for hende, får hun blot til svar: "Ved du hvad, det der, det har vi alle sammen været igennem. Det må du se at komme over!"

Men det kan hun ikke. Hun begynder at komme i synagogen i Krystalgade i København. Selv om hun ikke forstår meget, føler hun, at hun "er kommet hjem. Med ét vidste jeg, at det var her, jeg hørte til!"

Hun fortsætter med at komme i synagogen og "langsomt – meget langsomt – blev jeg en del af menigheden" – dog uden at være konverteret.

Hun rejser til USA, og i Los Angeles deltager hun i en studiekreds for konvertitter i en konserva-

tiv synagoge. En konverteret tidligere nonne er hende til stor hjælp. I 1999 konverterer hun til jødedommen.

Denne konvertering, der var foregået i konservativt regi, gav dog ikke adgang til medlemskab af Mosaisk Troessamfund, som kun godtager ortodokse konverteringer. Så derfor måtte hun igennem en ny, ortodoks konverteringsproces.

"Med et citat fra den religion, jeg forlod, må jeg dog sige, at det er lettere for en kamel at slippe igennem et nåleøje, end for en uforlovet kvinde at slippe forbi vores overrabbiner! Men det lykkedes!"





Dødehavet er døende

I den guidebog, jeg brugte da jeg som nybagt student i 1964 første gang vandrede rundt i Israel, stod der, at Dødehavet ligger omkring 394 meter under (Middel)havets overflade. Dødehavet ligger, hvor det altid har ligget, men det skrumper for hvert år ind. Dødehavet har det ikke godt. Det er døende.

En nyere israelsk undersøgelse viser, at Dødehavet nu ligger 417 meter under havets overflade. Hvert år slår det sin egen rekord i at være det lavest beliggende

sted i verden. Hvert år lægges der omkring én meter til. Eksperter har beregnet, at i år 2025 vil det være nede på ca. 440 meter, og i 2050 på omkring 465 meter under havets overflade.

Årsagerne hertil er flere. Israellerne lader ikke så meget vand som tidligere komme fra Galilæas Sø i nord og ned i Dødehavet. Jordanerne har bygget en dæmning, som også reducerer vandtilførslen til Dødehavet.

Den sydlige del af Dødehavet er nu en slags bassin, hvor man udvinder de mange mineraler, søen består af. Det har forår-

saget, at en stor del salt samler sig ved bredden lidt længere nordpå, hvor der ligger en del hoteller. Det har medvirket til, at gæsterne nogle steder ikke kan få det populære bad i Dødehavet. Og samtidig med at vandstanden falder, skrumper Dødehavet ind. Fra hotellerne bliver der længere og længere ned til Dødehavet.

Eksemplet med det døende Dødehav viser, at det ikke er uden problemer at røre ved den natur, som Gud har skabt.

kk-h

2000 år gammelt frø spirer

Man tror det ikke, men det skulle være vist og sandt: Et 2000 år gammelt frø er ved nænsom pleje ikke blot begyndt at spire, men er nu en lille dadelplante, 33,5 cm høj og med fem blade.

Frøet blev sammen med en del andre frø fundet for en del år siden ved en arkæologisk udgravning nær borgen Masada ved Dødehavet. Kulstof 14-metoden afslører, at det er omkring 2000 år gammelt og

sandsynligvis fra tiden omkring år 73 e.Kr. – lidt før eller lidt efter – da det endelig lykkedes romerne at storme borgen, hvor de næsten 1000 jøder begik selvmord for ikke at falde i romernes hænder.

Frøet har ligget opbevaret omkring 30, år før man gik i gang med eksperimentet om at få det til at spire. Hvis planten er hunkønnet, og hvis det fortsætter sin vækst, formodes det, at det vil bære sine første frugter omkring år 2010.



Den retfærdige skyder op som palmen ... (Salme 92,13).

kk-h

Hvor mange medlemmer har Mosaisk Troessamfund?

Ifølge Jødisk Orientering er medlemsantallet af Mosaisk Troessamfund i Danmark jævnt faldende. En væsentlig faktor er "naturlig" afgang ved død. Det oplyses, at næsten 50 procent af trossamfundets medlemmer er over 60 år.

Men ikke alle medlemmer er til-

fredse med dette. De ønsker en mere præcis medlemsstatistik. Som et ledende medlem er citeret for: "Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan få tal for, hvor mange vi er, hvor mange der meldt sig ud, hvor mange har meldt sig ind, fødte, osv."

Ifølge bladet har formanden for Mosaisk Troessamfund og over-



rabbineren lovet, at man vil gøre noget ved sagen, så de ønskede informationer fremskaffes.

kk-h